

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

22. Quis Frisiorum Rex Traiectum occuparit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

bellum administrante & post eum Grimoaldo filio testibus Gramaio, Sigeberto, Mirgo alijsq; quibus Frisios præualuisse fors nō æquum credere. Probabilissimum est occupasse Frisios statim ab obitu Sigeberti Regis, qui contigit circa annum 655. post quem Francorum Reges à solita virtute degenerantes, socordia, luxu, regnum sordidabant, de dignitate Regia, de Maioratu continuæ ardebat contentiones, propter Magistratus ambitiones, Ebroini (potius Euerwini) & magistrorum domus insolentias, perpetes flagraret discordiæ idque etiam ante annum 670. cui occasioni intentis Frisijs, haud arduum fuit Traiectum magnamque citerioris Frisiæ partem sibi vendicare, quibus insederunt usque dum Pipinus Herstallus factus Maior domus Austrasie & Franciæ armata manu eos retrocedere cœgit.

DISSERTATIO XXII.

Quis Frisiorum Rex Traiectum occuparit.

Hoc caligine operitur. Heda & Doufa dum aiunt Radbodus occupasse Regiam Traiecti, possunt intelligi id adscribere Radbodo. Nos conformiter ad præcedentem resolutionē malum adscribere Adgillo Patri Radbodi, quem adhuc in viuis egisse anno 678. disertè edocet Beda agens de S. Wilfridi in Frisiā eo anno accessu. Argumento nobis est quod Historiæ vnanimiter tradant facillum à Dagoberto exstructum, non longè post Frisios deiecisse; quod non longè post, cadit potius in Adgillum, quam Radbodus. Heda & Doufa exponi possunt de occupatione detentiuā,

L quā,

quā, scilicet, vi & armis Radbodus contra Francos Regiam tenebat. Deuicti ab Adgillo urbe, Frisones extirpata Catholica Religione auspicijs Regum Franciæ introducta memoratum templum S. Thomæ solo æquarunt. Cornelius Aurelius in descriptione Episcoporum Traiectensium narrat illud destrūctum à Danis & Nortmannis: qua prævia authoritate, equidem nescio. Si per Danos & Nortmannos intelligat eos, quorum crebræ vastationes per Belgum describuntur, palam labitur, cum eæ contigerint post S. Willibrordi obitum sub Gregorio tertio Traiectensium Episcopo, & deinceps. Ut verò Aurelium excusemus (nam excuso potius cum possum, quam accuso) non usque erit absurdum cogitare Frisios in occupando Traiectum contra vires Francorum Danos & Nortmannos vicinos in auxilium vocasse, prout Barbari isti non semel cōmunitibus armis Francis bella mouerunt.

Quod ad Adgillum attinet, vir fuit admodum mitis erga S. Wilfridum Eboracensi sede pulsum, quem in Frisiā venientem honorificecepit, libenter audiuit, ei liberam prædicationem & baptismum per ditiones suas permisit. Quinimo firmam cum eo amicitiam coluit: cum enim Ebriodus Franciæ Tyrannus Anglorum instinctu litteris, etiam auro oblato, ab eo postularet Wilfridum necari aut è regione fugari, Adgillus lectas audiente Wilfrido litteras proiecit in ignem, addens, sic ardeat qui pacem cum amico initam pro auri cupiditate dissoluit. Finis vitæ ei fuit anno 679. aut 680. successorem reliquit Radbodus filium, qui dein per quadraginta annos Francorum arma exercuit.

Supposuimus hactenus Adgillum & Radbodium veros fuisse Frisiæ Reges; nunc id ipsum exactius est perpendendum, & sit.

DISSERS